

[Rahbæk Møller]

ud fra. Vi har fået tallene til at passe i en model. Jeg siger ikke, at vi har ramt rigtigt, jeg tror det næppe, og jeg vil også henvise til, at da hr. Lykketoft skulle regne sit reformforslag ud, umiddelbart efter at han var gået af som minister, og umiddelbart efter at han havde haft meget store embedsmandsstabe til at regne på lige netop hans tanker, ramte han 1,3 mia kr. galt. Vi har ingen illusioner om at kunne gøre det bedre, så når hr. Lykketoft konkluderede, at vi nu må have det regnet efter og så korrigerer, kan jeg kun sige ja, det er også vores hensigt. Det var den fremgangsmåde, socialdemokratiet fulgte. Det er også den, vi følger, for det er den eneste, et oppositionsparti kan følge. Men udgangspunktet er som sagt uændret beskatning af personer som sådan.

Så havde hr. Lykketoft nogle andre bemærkninger, bl.a. om at vi ønsker at indføre en obligatorisk virksomhedsbeskatning i modsætning til socialdemokratiet og regeringen, der ønsker en frivillig.

Sagen er den enkle, at hvis vi indfører en frivillig virksomhedsbeskatning, så får vi selvfølgelig nogle skattelettelser for nogle typer virksomheder, og det kan være godt nok, men den modsatte virkning, en stramning over for de virksomheder, der misbruger skattereglerne til at nedbringe deres personlige indkomst, får vi ikke, og vi ønsker selvfølgelig at få begge virkninger: skattelettelser for de søbre virksomheder og stramning over for fiduserne.

Jeg skal henvise til, at i det forslag, der netop er kommet fra den norske skattekommission, foreslår man også – ligesom regeringen, socialdemokratiet og SF – en etleddet virksomhedsbeskatning, og man går ind i debatten obligatorisk kontra frivillig på en, tror jeg, meget konstruktiv måde, som jeg godt vil bede socialdemokratiet om at overveje. Man foreslår nemlig, at den skal være frivillig, men der kan ikke afskrives, hvis man bruger den, og hvis det er en model, vi kan enes om, tror jeg, det er godt.

Så gjorde hr. Lykketoft meget ud af, at vi vil fjerne rentefradraget. Det er jo en gammel SF-tankegang, og jeg skal da gøre opmærksom på, at enhver ved, navnlig efter Thorkil Kristensen-udvalgets betænkning, at problemet i vores skattesystem ligger i, at man kan rokere rundt med skattefradrag, kapitalfradrag og kapitalindkomster.

Dette problem kan man principielt angribe på to måder. Man kan indføre en beskatning overalt, eller man kan gribe ind i fradragssiden. Vi har altid foreslået primært at gå ind på fradragssiden og så begrænse forøgelsen af beskatningen, selv om der er steder, vi vil beskatte. Det vil socialdemokratiet og de radikale ikke, det ved vi godt, men vi har hele tiden sagt, og det siger vi også fortsat: o.k., vi kan godt forhandle om det, vi har aldrig afvist at gå ind på denne tankegang, men så skal man selvfølgelig være konsekvent. Så gælder det også de aktieavancer, som socialdemokratiet for kun to år siden afskaffede beskatningen af, ligesom vi skal ud i fonde og foreninger, og det er ikke lige morsomt at gå ud i idrætsforeningerne, som fru Bente Juncker påpegede, men det er nødvendigt. Enten-eller.

Og når hr. Lykketoft angreb os for, at vi ikke havde regnet på, hvad der ville ske, når rentefradraget er helt afskaffet, så er årsagen meget, meget enkel: vi vil gerne have tal, der kan sammenlignes med andre skatteoplæg. Derfor har vi valgt det udgangspunkt, som de fleste andre vælger.

Hr. Larsen-Ledet syntes, at tidspunktet var mærkeligt, og dertil kan jeg kun sige, at på ethvert tidspunkt er det mærkeligt, at de radikale endnu aldrig har afsløret for nogen, hvad de egentlig vil. Vi har aldrig set noget, der ligner en skattereform. Ethvert tidligere tidspunkt ville have været det rette at komme med den på. Dette tidspunkt er nu det rette, det bliver snart for sent.

Jeg tror, jeg hermed har besvaret de fleste spørgsmål. Jeg skal dog sige til hr. Lenger, at jeg er glad for at konstatere, at vi er enige om langt de fleste ting. Hr. Lenger kritiserede os for ikke at medtage noget om indirekte skatter, og det er en begrænsning. Vi er ikke gået ind i hele skattesystemet, men jeg er enig i, at der også på det felt er noget at lave om. En differentieret moms ville være en af de ting, der kunne rette op på mange skævheder, og jeg er også enig i, at vi formodentlig bliver nødt til at overveje progressive kommunale skatter. Det skulle sådan set være overflødigt, hvis vi får en ordentlig progression af statsskatten, men med den udvikling, der sker nu, hvor man propper mere og mere over på kommuneskatten, er det nok en konsekvens, der bliver uomgængelig.